

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:
 An an Lei 150—
 Jumătate de an 90—
 luni 50—
 Peste străinătate 300—
 America pe an Dolari 2—

Foaie pentru popor
 Redactată de preoți: I. TRIFA și
 G.H. MAIOR.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
 Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5
 Un număr Lei 3·50

ANUNȚURI
 primește admin. din str. Avram Iancu 5.
 PREȚUL ANUNȚELOR:
 Un sir mărunt 6 Lei pentru odată, dacă se publică
 de mai mulți orăi se dă rabatul convenit.

Antihristul din Rusia

"înmormântarea credinții" — se topesc clopoțele și crucile.

In legătură cu cele ce le-am scris aici în numărul 3, din Rusia sosesc mereu stiri despre prigoana creștinătăii. Comuniștii au decis să lupte cu toate puterile lor contra credinții.

Ziarele aduc neîncetată stiri grozave despre perze cuții ca pe timpul păgânilor.

Pe străzile marilor orașe, comuniștii au aranjat aşa numitele „înmormântări ale credinții". Sunt purtate pe strazi care funebre (de îngropăciune), cu sicri negre care închipuează înmormântarea credinții.

In toate părțile se recrizează bisericile transformându-

mându-se în „case de cultură" și petrecere. Se recrizează și clopoțele bisericilor și crucile de metal cari se topesc pentru „scopurile industriale a republicei sovietice".

Numai că cu toate perzecuțiile și „îngropăciunile", credința nu moare. Cei scăpați din Rusia spun că niciodată poporul de acolo n'a însetosat mai mult după Dumnezeu și lucrurile sufletești ca acum — și tocmai pentru asta sunt furioși comuniștii. Săracii! Își închipuează că pot „îngropa" credința!

Am câștigat la Haga.

In sfârșit țara răsuflă ușurată și răuri de bucurie se revarsă dela o margine la alta a ei. România a câștigat la Haga! Ungurii și Bulgarii au căzut înfrânti!

Ce s'a desbatut la Haga? Gazetele scriu scurt: planul Young. Planul Young este un contract prin care cei au purtat răboiu și asigură despăgubiri de răboiu dela țările invinse pentru pagubele și stricăciunile ce le-au pricinuit dușmanii. Prin acest plan lucrurile așa au fost tăcuite, că țările mari luau tot iar țările mici, mai ales România, care a suferit pagubele cele mai mari, dacă socotim numărul locuitorilor, nu primeau mai nimic. Pe aceste țări le-au trimis să le dea despăgubiri Ungurii și Bulgarii, iar aceștia umblau cu soală, ca să nu plătească nimic.

Luptătorul nostru cel mare.

Țările din urmă, între care mai ales România, prin înțelegerea său ministru dl Titulescu [nu vă speriați: e regăean!] a înțeles, că dacă pierd acum la Haga, pierd și dreptul țării noastre pe toateuna, de aceea a făcut ultimele sforțări să-i reușească. De bună seamă, lângă dsa a stat acum și dl ministrul Mironescu și dl subsecretar de stat Lugojanu. Dar cine va culeza în țara românească să spie că lupta n'a dus-o dl Titulescu, care e singurul politician român nefăscist în nici un partid politic [de când a murit dl Take Ionescu, cu carele a tănut și tine și acum când acela e morț] și care tocmai deacea își slujește numai țara. Zece ani a luptat acest vesti fiu al nemului nostru ca România să câștige răboiu și la masa verde unde se impărtășătăile politice, zece ani și-a pus în joc viața acest mare bărbat, care deși e bolnav, și adeseori cu frigurile în spate, a băut drumurile lumii și a încercat tot ce se putea încerca pentru ca țara să iubită să iasă cu cinstă. Azi toate gazetele lumii, până și ale dușmanilor noștri recunosc, că dl Titulescu [și nu uităti, că e

regăean] e cel mai mare om politic din lumea întreagă! Ne închipuim ce bucurie va avea în sufletul său mare și bun acest Român mare și vrednic, azi când știe țara pusă la loc de cinstă și îndreptățit prin străduințele sale. Iată singurul om, căruia țara nu i-a dat banul său degeaba, și căruia chiar de i-ar da și mai mult fi merită. Dumnezeu să ni-l fie!

Ce am câștigat la Haga?

Intâi, ni s'a șters din datoarea de răboiu, ce o aveam către Franța, mai bine de jumătate; apoi ni s'a recunoscut dreptul de a nu plăti nimic pentru bucurile statelor, pe care le-am moștenit [era aproape 2 miliarde de franci aur]; ni s'au asigurat despăgubiri de răboiu dela Bulgaria și dela Unguri; și s'a încheiat procesul cu optanții așa, că noi vom plăti pentru vământul exproprietatea nemeșii unguri atât, că s'a hotărât prin legea agrară, iar ceeace ei au cerut mai mult li se va da de Ungaria din despăgubirile de răboiu, cari trebuie să ni le dea Ungaria; iar pe deasupra țările mari mai ales Franța au lăsat 100 milioane Lei aur, partealor de despăgubiri dela Unguri, tot României. Așa am ajuns, ca în loc să stoarcem o parte din dări pentru a plăti datorile de răboiu, din câștigul dela Haga mai ră-

Împotriva cametelor și a cămătarilor.

Am arătat, că la București s'au găsit bânci cari au luat 56 la sută camete după împrumut. Închipui-vă că iau cămătarii, dacă poate lua atâta o bancă. Dar nici celelalte bânci nu iau căt se lăua înainte de răboiu. Toate iau între 20 și 50 la sută. Doar cele poporale dau cu 15–16 la sută. Acum a pornit lumea a se mișca împotriva acestor jăfuri. S'a făcut o ligă [o societate] de lupători împotriva cămătarilor, care ține adunări prin țară și cere guvernului să aducă o lege de regularea cametelor.

Împotriva acestor cămătarii s'a ținut la București și o mare adunare a proprietarilor de case, cari au datorii la bânci. Unii dintre ei s'au plâns, că pentru

o datorie de nimic cămătarii au sătuit societățile de bine dobânzile, că au pus mâna pe case. La adunare au fost și deputați și senatori naționali-țărani, cari au făgăduit, că vor ruga parlamentul să le ia apărarea. Credem și noi, că e vremea să se hotărască camete mai mici. Bâncile să nu mai ție atâta „directorii" și atâta slujbași cu leuri grase, pentru că căpătirea grăsă a acestora iau cametele cele mari. Si legea ar fi bine să fixeze numărul directorilor și al slujbașilor de bancă după capitalul băncii. E drept, că în cazul acesta politicianii scapă din mâna țățelelor unor oi bune de muls, dar n'ar fi spre răul mulțimii și al țării.

primejdii [secetă, vârsări de apă, grindină s.a.] Așadară s'a sămănat pe jumătate atâta grâu, săcă că vom avea cu 45 milioane măji de grâu mai puțin decât în anul 1929.

In Australia s'a sămănat tot așa de mult ca și în trecut, dar în Statele Unite ale Americii cu 700 mii de jugăre mai mult ca în 1929.

Cum se vede, pe toamna viitoare grâul va avea preț.

Ce socoteală se poate face asupra grâului pe anul viitor.

Agricultura are o societate, care urmărește tot ce se face în lumea largă în legătură cu plugăria. Această societate a urmărit că grâul s'a sămănat în toamna aceasta în toate țările producătoare de grâu. Si spune că în anul 1930 vom avea o recoltă de 39 milioane măji de grâu, dacă nu vor veni ceva

Din istoria Bisericii creștine.

Întemeierea primei comunități creștine.

Prin Învierea Domnului Isus Hristos s'a întemeiat aşadară Biserica creștină. Învățătura pe care s'a ridicat ea, aceasta este: că Isus Hristos este Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat, lumină din lumină, Fiul lui Dumnezeu cel viu, pe care oamenii l-au răstignit, iar Dumnezeu l-a inviat [Fapt. Apost. c. 5 v. 29, 30]. El este și capul, conducătorul acestui așezământ nou. Rostul pe care l-a hărăzit Bisericii celei nouă a fost: să lucreze la întemeierea împăratiei lui Dumnezeu între oameni, fiind ea însași o împăratie a lui Dumnezeu în mic.

O mică ceată de oameni cu inima bună și curată știau, credeau și mărturiseau această, dar numai într-o ei, căci din frica Iudeilor, steteau ascunsă într-o casă. „Numărul celor străni acolo era ca la o sută douăzeci” zic Faptele Sf. Apostoli [c. 1 v. 15]. Aceștia aveau să fie aliațul cel puțin, care să dospească totă frământătura. Dar aliațul acesta trebuia pregătit, trebuia dăruit cu îndrăzneală, ca să cuteze a mărturisii toate între celalți Evrei și chiar între toate neamurile pământului.

Ca să deschidă mintea sf. Apostoli și învățătei, pentru a prinde scripturile [Luca 24, 45]. Mântuitorul după minunata și sfântă sa Înviere „lî s'infățișă pe sine viu prin multe semne doveditoare [adevarat], și li s'a arătat patruzece de zile, grăind cele pentru împăratia lui Dumnezeu” [Fapt. Ap. c. 1 v. 3]. În una din aceste 40 de zile, cu ceva înainte de Înlătarea Sa la cer, li s'a arătat pe muntele din Galilea, și le-a dat poruncă cea mai de pe urmă: „Datu-mi să te poarte în cer și pe pământ; drept aceea mergând învățătii toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh, și învățându-i să păzească toate căte v'am poruncit vouă, și iată eu cu voi săntă tu toate zilele până la sfârșitul veacului” [Matei c. 28, v. 18–20]. Deci sf. Apostoli au primit poruncă să învețe pe toată lumea, mergând la neamuri, să boteze în numele sf. Treimi cu apă și cu duh [Ioan și Fapt. Ap.], dar grija mare să aibă ca: pe toți să-i învețe să păzească toate, căte Domnul a poruncit apostolilor, aşadară să nu îngăduie, ca oamenii să strice lucrul Domnului amestecând gânduri și simțiri și sucituri omenești căci numai aşa va fi Domnul pururea cu noi. Si ceice vor crede aşa și se vor boteza hotăriji să păzească toate neschimbări se vor măntui, altcum se vor osândi [Marcu 16, 16]. Si ceata cea mică de creștini, cei 120 din

Ierusalim, aşa au crezut și aşa s'au hotărât și aşa au făcut.

Atotătorul de inimi, Domnul nostru Isus Hristos încă înainte de patima Sa știa, că toți și Apostoli se vor înfrica, și după ei și ceialalti, știa că că le trebuie un măngăitor și un întăritor de suflete, unul, care să-i învețe și după El, Domnul, nu va mai fi cu ei în „carne și oase”. De aceea încă de atunci le-a făgăduit zicând: „Eu voi ruga pe Tatăl și vă va da alt Măngăitor, ca să fie pururea cu voi: pe Duhul Adevarătorul... care va rămânea la voi și va fi între voi nu vă voi lăsa deci pe voi orfani [singuri], ci vin la voi” [Ioan 14, 16–18], iar „când va veni Măngăitorul, pe carele Eu îl trimiț voi dela Tatăl, Duhul Adevarătorului carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine, și mărturisii și voi, pentru că dela început cu mine sunteți” [Ioan 15, 26, 27], „și când va veni acela, Duhul Adevarătorului, vă va învăța pe voi tot adevarul” [Ioan 16, 13]. Făgăduia aceasta și-o jine Domnul. În cele 40 de zile de după Înviere le-o întărește din nou spunându-le: „Ci voi când va veni Duhul Sfânt asupra voastră, veți lăsa putere și fmi veți fi mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului” [Fapt. Apost. 1, 8]. „Grăind acestea să învăță la cer cu ei de față” [Fapt. Ap. 1, 9].

Si apostolii au mai așteptat zece zile încălziți în casă, ca să se plinească toate semnele cele de demult [40 de zile au stat la Sinai pentru a primi legea, iar a cincizecea zi norul luminos [Duhul Sfânt] s'a așezat deasupra cortului sfânt] și iată să-pogorât Sf. Duh și în limbi de foc a stătut deasupra fiecărui apostol [Fapt. Ap. c. 2, 1–3] și s'au umplut de Duhul Sfânt, și pescarii cei neînvățăți au început să vorbească în alte limbi, precum Duhul le dădea ca să vorbească [Fapt. Ap. 2, v. 4]. Si încă în ziua aceea au început să propovăduiască cu îndrăzneală pe Isus Hristos, „pe care mai marii voștri l-au răstignit, iar Tatăl l-a inviat”. Si Duhul Sfânt făcuse, ca și pricoperea, și sufletul și inima ascuțătorilor încă să se încălzească de Domnul, ca să fie toți măringi pe Dumnezeu cu o gură și cu o inimă”; Duhul Sfânt făcuse, ca și mulțimea de neamuri venite din întinsul lumii să slujească din Ierusalim să înțeleagă pe apostoli, ca și când aceștia le-ar fi vorbit în limba măicii lor! Căci la Turnul Babilonului Duhul Sfânt le-a amestecat limbile, ca să nu poată săptui păcatul; la pogor-

rea Lui, Duhul Sfânt îi face pe toți ascuțătorii să înțeleagă într-un fel pe apostoli, deși ascuțătorii vorbău limbi diferite, și să se mantuiască. Si deci „au primit clăvântul și s'au botezat; și în ziua aceea s'au adăus [la ceata de creștini] ca la trei mii de suflete” [Fapt. Ap. 2, 41].

Așadar în Ierusalim s'a întemeiat cea dintâi comunitate creștinească, cea dintâi parohie, cum i-am zice azi, și anul, în

care s'a înființat — pe față și cu mult curaj, — a fost al 33-lea anul Nașterea Domnului, în ziua Pogorârii Domnului Sfânt.

Așa a prins a se porni într-oameni lucrul Domnului pentru zidirea împăratiei Lui cea de pe pământ. Năvodul Duhului Sfânt, aruncat de apostoli, a prins trei mii de suflete. Biserica [parohia] din Ierusalim este aşadară maica tuturor bisericilor creștine din lume. Gh. Maior.

Alte daruri ce ne-au venit

pentru Tipografia „Oastea Domnului”.

Domnul ne trimite din toate părțile ajutor și încurajare pentru lucrarea cea nouă în care am intrat cu Tipografia Oastea Domnului. Am mai primit daruri dela:

Frații ostași din com. Curtici, jud. Arad, ne-au trimis o colectă, însoțită de următoarele rânduri: „Cucernice părinte sufletesc și trezitorule de suflete! Cu mare bucurie sufletească am ceit despre sosirea tunului nostru celui mare și a tuturor creștiniilor vîi, căci noi suntem slabii în fața ispitelor fără acest tun și munția din el. Deci mănaști și noi de dorul de a vă ajuta în acest lucru mare, am făcut și noi o colectă între ostașii de aici, strângând frumoasa sumă de 677 Lei, Ostașul Urs Ioan, Curtici, Arad.

O evlavioasă și devotată fică

a Domnului, Elena Halmagiu, dela sfânta Mănăstire Hodoș-Bodrog, ne-a trimis un dar de . . . Lei 500—

O altă fică a Domnului, Maria Melnic, din com. Bușerca, jud. Orhei, Basarabia, ne-a trimis un dar de . . . Lei 500—

Colecta Oastei Domnului din comuna Girov, județul Neamț . . . Lei 340—

Timoteiu Popovici, comuna Sat-chinez, j. Timiș, . Lei 200—

Romul Mitru, Vârd, Tânărmare . . . Lei 90—

Alte daruri le publicăm în foia „Oastea Domnului” și în numerile viitoare.

Dăruitorilor, le trimitem și din acest loc mulțumirile noastre, rugând pe bunul Dumnezeu să răsplătească darul lor cu dar și binecuvântare de sus.

Pentru desfăcătorii noștri de cărți

cari au restante vechi și neregulate.

Avem o mulțime de desfăcători cari au cerut dela noi cărți spre desfăcere și noi, ne-am grăbit să-i ascuțim. Acum însă nu mai dău nici un semn de viață. Sunt cățiva cu datorii vechi, de ani de zile, și nu mai răsuflă nimic. I-am mai rugat pe cățeva rânduri aici la foale, să-și reguleze datorile. O mai facem odată, rugându-stăruitor să-și facă datoria.

Intrucât nici după acest demulteori repetat zpel, nu vor da semn de viață — vom fi sălii să o incepem în numerile viitoare cu pomelnicul cel negru, în care vom arăta rând pe rând pe toți acei cari s'au folosit de insuflarea noastră religioasă și de încredere noastră, pentru a ne însela, și nu cu nimica toată, ci cu zeci de mii de Lei.

Stăm deci în așteptare..

In Oastea Domnului au mai intrat:

Smaranda Marin Mateiu, d-oasă Anghelina Marin Mateiu, Dumitru R. Burtea, Nae Gheorghe și Ion T. Giurca, toți din comuna Slobozia-Clinjeni, județul Ilfov, oficiu Domnigă.

Grigor Nechita, Iftene Rola, Paraschiva Creangă, Vedenia Marcu, Rolu Floa-

rea a. Gherasim Flutur, toți din comuna Botușana.

Gh. Tanislav, soția Floarea și copilul Stefan, com. Stîrbăț, județ. Baia,

Petru V. Ambroș și soția Elena, Gheorghe Popojan, paracăsier, biserică Darabani, județ. Dorohoi.

Alexandrina T. Livadaru.

L-a impușcat. În casina română din Petroșani se tinea o petrecere în seara de 18 Ianuarie. Muncitorul comunist Șiman Ioan a intrat și el acolo și a început să tulbere petrecerea. Patrula de jandarmi, care chiar atunci trecea pe acolo, l-a scos afară și l-a arestat. Dar, pe drum, patrula a fost atacată de fratele celui arestat și încă de

un muncitor. Cel arestat încurajat, a scos și el un cutit și a sărit la jandarmi. Văzând că nu mai au incotro, unul dintre jandarmi a tras cu pușca în piciorul lui Șiman Ioan, dar glonțul trecând dincolo s'a lovit de o piatră și s'a întors îndărât întrând în burta celui lovit în picior. Acum e pe moarte.

Din învățaturile și scrierile Sfintilor Părinti

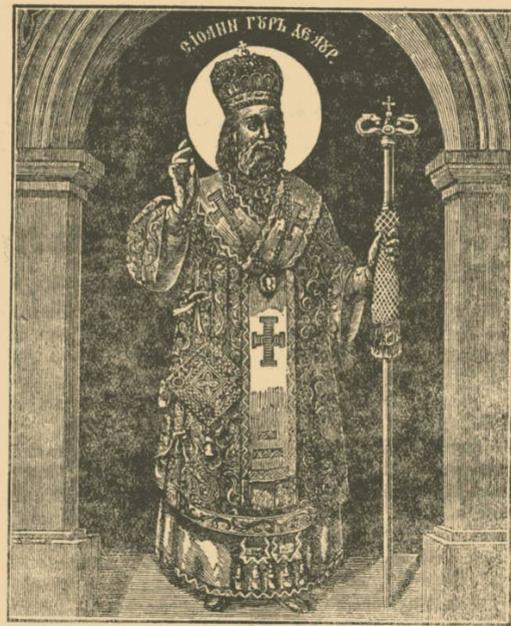
ce spune sf. Ioan Gură de aur despre Sf. Scriptură și cetarea ei.

Mulți își închipuești și mai mulți că Lumina Sateelor și Oastea Domnului a pornit în popor curențul cu cetirea Bibliei. Vom arăta că noi am luat această poruncă tocmai dela sf. Ioan Gură de aur. Nu este o învățtură nouă — a noastră — ci e foarte veche.

Sf. Ioan Gură de aur, săcruind cuvintele ap. Pavel, dela Coloseni cap. 3, 16–17: „cu vîntul lui Hristos să lăciuască întru voi bogat întru toată înțelepciunea, învățându-vă și înțeleptindu-vă pe voi însivă, cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, cântând întru inițiale voastre Domnului” — spune următoarele:

Este absolut trebuitoare cunoștința sfintelor Scripturi. Iar pentru această cunoștință, trebuitoare nu așteptă alt dascăl, căci acolo ai cuvintele lui Dumnezeu. Nimeni nu te va învăța atât de bine ca acelea. Auziți toți căii suantei în lume, și vorăvi să permite de a ceta Scripturile și încă cu multă sârghință.

Auziți, vă rog, toți muritorii și procurări-vă sfintele medicamentele sufletului. Dacă nu vorăji altceva, procurări-vă măcar Noul Testament, Evanghelile și Faptele Apostolilor, ca să le aveți dascăli în permanență. De vei avea vreo supărare, căută în Noul Testament ca într-un depozit de medicamente și ia de acolo măngăiere în suferință ce o ai. De ai vre-o pagubă, dacă să întâmplat vre-o moarte sau perdere între ai tăi, căută în el și ia de acolo totul.

Aceasta este cauza tuturor retelelor, de a nu cunoaște sfintele Scripturi. Plecăm la războu fără arme, și cum vom putea să scăpăm de teferi? Abia putem scăpa cu armele ce le avem, dar cum vom scăpa când nici nu le avem? [Luată din Omilia a 9-a din Coloseni].

Iar în o altă Omilie, sfântul Ioan Gură de aur spune următoarele:

Dară acum sunt unii care nu știu dacă sunt sfintele Scripturi, deși Duhul Sfânt așa a întocmit lucrurile, încât ni s'au

păstrat neatins. Si priviți din început ca să cunoașteți purtarea de grăjă cea nespusă a lui Dumnezeu. Au insuflat fericitului Moisi de a săpat tablele legii, l-a ținut patruzeci de zile pe munte, și iarăși pe atâtea că să-i dea legea. Au venit apoi războai, iarăși cările sfinte au fost arse. Dară a insuflat din nou altu bărbat minunat, ca să le adune și să le prescrie — lui Esd a, zic — care le-a și copiat din nou, după rămășiile găsite. După aceia s'a îngrijit de a fi traduse în limba greacă de cei

șaptezeci care le-au și explicat. A venit Hristos, le-a primit, iară apostolii le-au împărtășit în toată lumea. Hristos a făcut semne și minuni. Ce s'a mai întâmplat încă după atâtea împrejurări? Si apostolii Domnului au scris, precum a zis și Pavel: „Său scris spre a noastră învățătură, la care sfârșiturile veacurilor au ajuns” [I. Cor. 10, 11], și Hristos iarăși zicea: „Vă rătăciți neștiind scripturile” [Mat. 22, 29]. Încă și Pavel iarăși zicea: „ca prin răbdare și măngăerea scripturilor, nădejde să avem” [Rom. 15, 4]; și iarăși: „Toată scriptura este de Dumnezeu insuflată și de folos”.

Cu toate acestea însă, sunt unii care nici nu știu dacă există sfintele Scripturi. De aceia nici nu este printre noi nimic sănătos, nimic bun.

Dacă cineva ar voi să cunoască regulele ostășești, este nevoie ca el să învețe mai întâi legile militare; și dacă ar voi să cunoască mășteșugul zidirei sau al comandării unui vas pluit, sau în fine altceva, trebuie mai întâi să învețe cele ale meșteșugului acelaui, — aici însă nimeni nu voiește să face așa ceva.

Un meșteșug se cere și pentru cunoștința sfintelor Scripturi și fiecare ar trebui să cunoască acest meșteșug [luată din Omilia a 8-a dela ep. cătră Evreii].

Mai are sf. Ioan Gură de aur și alte învățături despre sf. Scriptură, pe care le vom da într-un alt număr.

Oastea noastră crește.

Cucerirea părintelui Sabae și astăzi trăind în viață destrăbătător până în prezent; nu nouă că nu îmi faceam eu datorie de creștin dar și pe slujă li prigoneam, dar prim milă îi Dumnezeu mă face să-ți cunoască cătele care mă ducău în pierdere veșnică. — Cu ajutorul Domnului m-am hotărât la o viață întru suflet. Cetind în Sf. Scriptură, cărti și foi dezlădui, am înțeles că Domnul ieste milostiv și nu vor să-ți poarte nimic într-o pocăi și îl rog să-mi dea putere să pot lupta cu ajutorul lui contra frândegeilor, cari mău stăpâni până acum. — Doamne Iisus să-mi să-mi împlini votul pe care l-am dat te. — Răgăciu-nă și pe mine într-o războiile celor lorăi fraț cari său hotărît să fie războiul ostiai și lui Iisus, împărtându contra lui tinerilor. Aș dă-mi Deasă nu să-l și cu căre zile voi mai avea. Amen.

Stefan și Ilie Pricopeine, comuna Suciuța, jud. Rădăuți.

Cucerirea părintei sufletești Urmand și noi de vre-o dăruiri să aduăriile ce le fac Oastei Domnului din Bula și Budeni, au afărat cătesea adverătă și venim și noi ca și ful el pierdut din Evanghelie, zicând: Tata greșit am le cr și înaintea ta. Așadar însă rău și pe noi în Oastea Domnului nostru Iisus Christos, nu sună minune, în minutul acesta nu în celsălat, hotărindu-ne a nu mai eluciști dăsurul și

săjilor lui, și numai Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Gheorghe L. Olariu și soția Catina, Vasile Gh. Olariu, Iancu Gh. Olariu și fiul ei Gheorghe, 12 ani; Costache, 11 ani; Maria, 6 ani și Miriu, 3 ani; Dumitru Gh. Olariu, Petru Gh. Olariu, Saveta Gh. Olariu, Elena Gh. Olariu, roții din comuna Buda jud. Păltiniș.

Cucerirea părinte! Sunt pe câmpul de luptă și o astăzi grozav dușmanul-diajoul din 4 părți întâi am de furcă ca secouri să nu mă îeo bătăi și să dulcea dea cei necredincioși primesc multe lovituri și al treilea, năi vine și neînțelegerile lute stiluri (cu calendarul), care pe aici a răci și răză și mulți oameni. Ca să dea răzăză și bătăi oamenii. Ca să dea răzăză și bătăi bătrâni. Vă rog cucerirea părinte a mă trece într-o stație Domnului și vă rog, răgnă-șă lui Dumnezeu să-mi ajute în luptă pe care o port. Vă rugă să mă trăiti și 2–3 ostas să mă ajute înrușin pe frații ostasăi cari sunt mai în aproape, să dă acest jutor.

Ion Sordari, com. Teul, of. Don îngură, jud. Soroca (asărmă).

Radio în China. China vrea să facă două posturi mari de trimis raze vorbite în Europa.

E bine să se știe.

— Ce pătesc ceice umblă cu apucături, ca să scape de serviciul militar. —

Ministerul de răsboiu afând, că mulți tineri din Ardeal, deși sunt sănătoși, nu fac armă, ci au ajuns scutii, — a poruncit să se facă asențări [recrutări] nouă pentru toți cei scutii delă 1926 până azi. În Ardeal au fost scutiți ca „neapă” pentru serviciul militar 1684 fiori. La asențările cele nouă nu au venit de bunăvoie decât 1239, dintre cari 1060 în adevăr n'au fost buni, dar cealală n'aveau nimic. Pe cei 445, cari n'au vrut să fie singuri, i au adus cu șușa și între ei s'au găsit buni pentru armătă incă 331.

Pornind dela aceasta, ministerul de răsboiu arată că le-

gea spune, că ceice se află în starea celor 331 de însă să fie incorporați imediat; comisia, care-i face scăpați, va fi dată judecății și pedepisă; iar tinerii, cari se vor dovedi că au înșelat comisia, și cu înșelăciuni au săcasă, în loc de 2 ani vor face cătănie 4 ani, adecă îndoit din cătănie să facă.

Findcă pilda rea prinde mai repede ca cea bună, și fiindcă mulți cercă și se folosesc de apucăturile celor 530 de însă incorporați acum la revizuire, — am crezut, că e bine să arătăm și tinerilor și părinților, în ce năcăz se pot vări cu capul, și să se ferească de rău.

Ajutați lucrul Domnului cetind și răspândind foaia „Oastea Domnului”.

Dreapta învățătură de credință și de viațuire creștină – și rătăcirile vremurilor noastre.

De Arhim. P. Morușca.

Zidirea bisericilor creștine.

Biserici creștine s-au putut zidi numai mai târziu. Cea dințâi se amintește, una în Odesa, pe la anul 200. Au mai fost și altele, unele frumoase chiar, pe cari le-au dărâmat împăratii păgâni, în cursul celor 10 mari prigoane desfășurate asupra creștinilor, în vremea celor 3 veacuri, dela începutul creștinătății. Abia cu venirea domniei împăratului Constantine cel mare, creștinismul căptă dreptul de a se arăta în vîzul lumii, cu toată comoara sa sufletească, moștenită dela Hristos și dela Apostoli.

Atunci au început să se clădească și biserici multe și minunate. Însăși împărăteasa Elena, mama împăratului, a făcut drumul de închinare la Locurile sfinte și a clădit acolo o mulțime de biserici strălucitoare. După îndemnul dat de împărat și boieri, creștinii se întreceau față îndînd biserici tot mai mărete, pe tot locul.

În deosebi se ridicau pe locuri de amintiri pioase, și pe mormintele mucenilor, cari au suferit moarte în vremea persecuțiilor. De aici s'a păstrat rânduiala bisericească, ca, oridecători se zidește o biserică nouă, să se pună în prestol, adică în masa din mijlocul altarului, o părtică din moaștele unui sfânt.

La început bisericile creștine au fost simple, uneori având forma unui triunghi – în trei colțuri, – dar mai vârtoș se

clădeau în formă lungăreată, de patruunghi, asemănându-se cu corabia, care a măntuit pe Noe de potop și care duce și azi pe călători peste valurile mărilor spre Iârmurul dorit. Așa biserică, luându-ne în sănul ei, ne duce spre limanul măntuirii, purtându-ne pe deasupra valurilor lumii acesteia și ocrindu-ne de năpraznică lor năvală, ca să nu ne învârte și să ne înecă, cu ispitele, patimile și păcatele ei. De aceea „Marea vieții văzându-o înălțându-se de vîforul ișpitelor, la limanul tău cel în alergând” să ne rugăm: soante din stricăciune viața mea...

De cu vreme au început să se zidi bisericile în răsărit în formă de cruce, și cu mai multe turnuri, având brațele esite în dreptul stranelor, de o parte și de alta; închipuind semnul măntuirii, pe care a fost răsărit Hristos. Si aceasta este forma de biserică adevărată răsăriteană, după care se clădesc azi și bisericile noastre ortodoxe românești, așa de frumoase; osebinde de bisericile confesiunilor apusene, cari se jină în formă lungăreată. Niciodată bisericile creștine nu s-au zidit în formă rotundă, ca să nu se facă după chipul templelor păgâne.

Dela început chiar, bisericile s-au zidit cu altarul spre răsărit, căci la răsărit s'a arătat „Lumina lumii”, Hristos-Domnul, cum soarele dela răsărit vine să ne lumineze ziua și să ne încâlzească viața Dar și pentru

în răsărit a fost așezat raiul, după cum ne spune Sf. Scriptură în carte Facerii, [2, 8]. Dela răsărit va veni Mântuitorul și a douoară, cum spun sf. evangeli, și se cade să fim deci cu față spre El.

In privința așezării bisericilor ne deosebim de papistași, cari pun altarul spre apus, spre Roma, orașul papei, căruia astfel îi dau mai mare cinste decât lui Hristos și orașului Ierusalim, leagănul creștinătății, unde Domnul a învățat, a tămaduit, a săvârșit minuni, a pătimit și a învățat spre izbăvirea noastră.

Protestanții își clădesc bisericileoricum se nimerește, iar „casile de adunare” ale sectarilor nu se deosebesc de celelalte case de locuit. În timpul din urmă au început și ei să-și clădească casă de adunare asemenea bisericiei, – cum e cea din Buteni și poate altele – cu turn final și alte două mici, punând chiar cruce pe turn, ca să ademenească și să amâgească, că nu se deosebesc de creștinii ortodocși. Unii dintre sectari, ca nazareni, nu au nici casă de rugăciune, răzimându-se pe cuvintele sf. apostol Pavel [Fapte 17, 24] că „Domnul cerului și al pământului nu în biserici făcute de mâini omenești locuiește”.

Noi am văzut că însuși Dumnezeu a poruncit să I se zidească lăcaș pe pământ. Si ei, chemând mărturie pe sf. Pavel uită, că slăvițul Apostol vorbea

în adunarea unor păgâni, cari zideau temple, ca să așeze acolo idoli. Si-i lămurea că Dumnezeu nu este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei cioplite cu meșteșugire, după gândul omului, cum erau idoli neamurilor păgâne, pe cari fi adăpostea în temple, făcute de mâinile lor. Temple făcute și dumnezei făcuți de mâini omenești, cari cuprind un loc și stau țapeni și răci, unde-i aşază omul. Ci Domnul cerului și al pământului umple cu fiița Sa toată lumea, deci și biserică, „și pomenește tuturor oamenilor, pretutindenea să se pocăiască”. Pe acest „Dumnezeu necunoscut” atotputernic, pretutindinea de față, îl propovedea Pavel, care nu poate fi strămtorat într-o casă, făcută de mâini omenești, cum erau așezați idoliștei, la un loc al lor, de unde nu se puteau mișca, încăpând binisori, chiar mulți în acelaș templu.

Dar așa e firea sectarilor. Se leagă de unele cuvinte din Sf. Scriptură, le smulg și le rup din legătura lor firească cu ceeace se găsește scrie înainte de acele cuvinte și de ceeace urmează după acelea, și le fluctuă în vînt, fălcindu-le până le schimonosesc cu totul înțelesul, spre pierzarea lor.

Mult mai mare deosebire vom găsi, decât după forma din afară, între bisericile ortodoxe și cele ale celorlalte confesiuni creștine, când va fi vorba de întocmirea lăuntrică și de podoba bisericilor noastre.

Numărătoarea nouă

a locuitorilor țării se va face nu peste mult.

Ministerul muncii a întocmit și a depus la cameră un proiect de lege, care se va vota în curând de parlament, pentru a ieftui el să facă din nou numărătoarea locuitorilor din țara noastră.

Proiectul spune, că numărătoarea se va face într-o singură zi pe toată țara încă în cursul anului acestuia. De aici încolo apoi tot din zece în zece ani. Tot atunci se vor putea face și însemnări despre averea oamenilor și a întreprinderilor. Cine nu spune adevărul vor ajunge pedepsiți cu închisoare de la 1 lună până la 6 luni și în bani de la 500 până la 20 mil. lei.

Cu 6 luni înainte de a se face numărătoarea, primăriile satelor, orașelor și municipiilor vor trebui să îngrijască ca toate ulițele și drumurile să aibă nume iar casele numără.

Numărătoarea aceasta pe 1930 va stoarce din bugetul țării suma de 103 milioane lei cel puțin. Așa ni se vedește dela București.

O carte minunată.

Din prilejul împlinirii alor 10 ani dela înțintarea Patriarhiei ort.-rom. și dela urcarea în scaunul patriarhal al primului Patriarh ortodox român, I. P. S. Sa Părintele Miron Cristea, eminentul scriitor și profesor, Ion Rusu Abrudeanu, a scos o admirabilă carte intitulată „Patriarhul României, Dr. Miron Cristea, Inalt Regent”.

E o carte mare și minunată cuprinzând pe 480 de pagini biografia înalțului Ierarh și Regent. Nu e numai o biografie această carte, ci este mai ales o minunată Monografie în care s'au strâns – într'un chip foarte fericit – toate marile manifestări naționale și bisericești prin cari a trecut, în timpul din urmă, viața noastră din Ardeal.

Pe lângă asta, cartea se prezintă ca un record al tehnicii. Din tiparul românesc, rar de vîa mai fi eșit o altă carte așa de frumos tipărită, pe o hârtie alăt de bună, având și o mulțime de chipuri.

Cartea costă 500 Lei; e cam scumpă, dar face. O reco-

mandăm călduros Bibliotelelor și intelectualilor cu mai multă dare de mâină. Se poate procura și prin Librăria noastră.

Se face legea nouă pentru organizarea armatei.

Nu peste mult va fi certăt de parlament și proiectul de lege pentru organizarea armatei. Iată ceva din ce va răndui această lege:

Serviciul militar va fi înținut de 21 ani până la 50 de ani împliniți, și nume: 2 ani sub drapel, 3 ani la complectare (jandarmii, grănicerii și marinarii numai 2 ani), 15 ani în rezervă și 9 ani în milă. Dar înținutul între 19 și 21 de ani pot fi folosiți de stat oricând pentru pregătirea militară numită pre-regimentară (adecă înainte de a fi la regiment). Incorporarea pe viitor se va face toamna la 1 Noemvrie, nu ca până acum.

S'a făcut regulamentul

la legea contractului de muncă.

Pentru aplicarea legii numită a contractului de muncă, ministerul a întocmit regulamentul care să o lămurească cu deamărtuntul. Iată pe scurt ce spune cu privire la ucenicii (învățății) dela meseri.

Prin acest regulament se arată, că meșteșugarul care n'are drept de meserie nu poate fi înținut de meserie, dacă e bolnav, încă e oprit și înține băieți la învățătură.

Contractele de ucenicie nu pot fi încheiate pe timp mai lung de 4 ani. Meșterul, care înține băieți la învățătură, e obligat să-i învețe bine meseria pusă în contract și nu e iertat să-l pună la lucru, care nu se înține de meserie. Lucrul, la care îi pune, să nu fie prea greu pentru puterile lor. Ucenicul are drept an de an la un concediu de 15 zile.